

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa J. C.
przeciwko Gminie Miasta T.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 listopada 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 3 grudnia 2019 r., sygn. akt V AGa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany zaskarżył wyrok skargą kasacyjną, a dla uzasadnienia zawartego w niego wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na oczywistą zasadność skargi. Po pierwsze, ma ona wynikać z oczywistego naruszenia przepisów

postępowania, a to odmiennego rozstrzygnięcia mimo przyjęcia za własne ustaleń poczynionych przez Sąd I instancji. Jak jednak trafnie wskazano w odpowiedzi na skargę kasacyjną, Sąd II instancji rozdzielił poczynione ustalenia faktyczne, gdzie rzeczywiście przyjął ustalenia dokonane w I instancji, od przeprowadzonej oceny dowodów, która była odmienna i doprowadziła go do innego rozstrzygnięcia. Po drugie, w ocenie skarżącego oczywiście błędne było przyjęcie, że doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy dzierżawy. Tymczasem przekonująco w odpowiedzi na skargę podniesiono, że kwestia ta nie jest tak oczywista. O ile zatem można podnosić dotyczące jej argumenty w odniesieniu do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, o tyle nie można przyjąć, że wyłożenie lub zastosowanie prawa przez Sąd II instancji było oczywiście nieprawidłowe.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw